

Instytut Pamięci Narodowej - Poznań

<https://poznan.ipn.gov.pl/pl7/edukacja/edukacja-poznan/projekty-filmowe/37641,6-przeglad-filmowy-Echa-Katynia.html>

06.05.2024, 20:06

6. przegląd filmowy „Echa Katynia”

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

ROCZNICA
ZBRODNI
KATYŃSKIEJ

ECHA KATYNIA

6. przegląd filmowy

13 IV 2015

16:00

**17 DNI
WRZEŚNIA**

17:30

**ŚMIERĆ ICH POŁĄCZYŁA.
KAPELANI KATYŃSCY**

16:30

**CZASZKA
Z KATYNIA**

18:15

CZEKISTA
FILM TYLKO DLA DOROSŁYCH

WSTĘP WOLNY

Kino Rialto
ul. Dąbrowskiego 38

Więcej informacji o Zbrodni Katyńskiej
i obchodach 75. rocznicy na stronie

pamiec.pl/katyn

Echa_Katynia_2015_Poznań

6. przegląd filmowy „Echa Katyńia” odbył się w studyjnym kinie Rialto

W związku z 75. rocznicą Zbrodni Katyńskiej, w poniedziałek 13 kwietnia 2015 r. , w Dniu Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej, w poznańskim studyjnym Kinie Rialto odbył się **6. przegląd filmów dokumentalnych „Echa Katyńia”**.

Zaprezentowano filmy nawiązujące do tragedii sprzed 75 lat, pokazujące jej upamiętnienie we współczesnej Polsce i na świecie, a także będące refleksją nad systemem komunistycznym. Są to dzieła reżyserów polskich i zagranicznych.

PROGRAM PRZEGLĄDU W POZNANIU:

godz. 16.00 – **17 DNI WRZEŚNIA**, reż. Józef Gębski, Polska 1997, 22 min.

godz. 16.30 – **CZASZKA Z KATYNIA**, reż. Lisbeth Jessen, Dania 2006, 59 min.

godz. 17.30 – **ŚMIERĆ ICH POŁĄCZYŁA. KAPELANI KATYŃSCY**, reż. Tomasz Bardorsch, Polska 2013, 40 min.

godz. 18.15 – **CZEKISTA**, reż. Aleksandr Rogożkin, Rosja 1992, 91 min.

Zainicjowany przez IPN przed sześcioma laty przegląd filmów „Echa Katyńia”, organizowany corocznie w kwietniu, jest okazją do zaprezentowania filmów zarówno przypominających wydarzenia sprzed 75 lat, jak i pokazujących ich echa i znaczenie dla współczesnego świata.

W marcu 1940 roku władze sowieckie zdecydowały o wymordowaniu tysięcy obywateli polskich – oficerów, żołnierzy, funkcjonariuszy, urzędników, duchownych. W następnym miesiącu rozpoczęto egzekucje w lesie katyńskim. Przez lata prawda o Zbrodni Katyńskiej była fałszowana przez aparat państwa komunistycznego, a szczególną w tym rolę odgrywała cenzura. To urzędnicy tej instytucji dbali o to, by w publicznym przekazie nie pojawiła się informacja o sowieckiej zbrodni. Wiadomości o tym, co zdarzyło się w 1940 roku, były więc przekazywane w relacjach rodzinnych, w nieformalnych grupach czy wydawnictwach – zarówno emigracyjnych, jak i podziemnych. Cenzorzy dbali szczególnie, by prawda o Katyniu nie pojawiła się w przekazie filmowym. Dlatego też pierwszy dokument o zbrodni katyńskiej został nakręcony w Polsce w 1990 roku przez Marcela Łozińskiego („Las Katyński”). Od czasu zniesienia peerelowskiej cenzury powstało wiele filmów dokumentalnych poświęconych Zbrodni Katyńskiej. Realizowane były one nie tylko w Polsce, lecz również za granicą.

17 dni września, film Józefa Gębskiego, powstał na podstawie zapisków policjanta zastrzelonego przez NKWD, który spoczywa w Miednoje. Przed śmiercią opisał kilka tygodni swojej tułaczki po kraju tuż po wybuchu II wojny światowej. Zapiski ukrył w bucie.

Czaszka z Katynia jest dziełem duńskiej dziennikarki i pisarki, autorki książki o tym samym tytule. W filmie przedstawiona jest historia czaszki, którą z Katynia wywiózł Helge Tramsen, duński chirurg, jeden z lekarzy międzynarodowej komisji dokonującej w 1943 r. sekcji zwłok zamordowanych polskich oficerów. Czaszkę przewiózł do Instytutu Medycyny Sądowej w Kopenhadze, gdzie w 2005 r. została odnaleziona w jednej z szaf. Pozostawało wyjaśnić, do kogo należała. Jest to najprawdopodobniej jedyny duński film o Zbrodni Katyńskiej.

Śmierć ich połączyła. Kapelani katyńscy w reżyserii Tomasza Bardorscha ukazuje losy kilkudziesięciu żołnierzy duchownych: katolików, prawosławnych, protestantów i żydów, pełniących służbę w Wojsku Polskim w dwudziestoleciu międzywojennym, którzy po wrześniu 1939 r. trafili do niewoli sowieckiej i razem z innymi oficerami zostali zgładzeni.

Czekista w reżyserii Aleksandra Rogożkina to najbardziej brutalny i drastyczny film przeglądu, który kierujemy wyłącznie do widzów pełnoletnich. Ten rosyjski obraz to przerażające studium komunistycznego terroru w latach wojny domowej, pokazujące rozprawianie się z wrogami systemu, co niemal zawsze wyglądało tak samo: przesłuchanie, fikcyjna rozprawa i zawsze ten sam wyrok – rozstrzelanie. Kara śmierci traktowana była przez czekistów jako najlepszy sposób na pozbycie się wrogiej części społeczeństwa.